

Україна

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

22ц-4091/11 Головуючий у 1 й інстанції - Подорець О.Б.

Доповідач - Варенко О.П.

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 березня 2011 року Колегія суддів судової палати у цивільних справах Апеляційного суду Дніпропетровської області в складі:

головуючого - Варенко О.П.,

суддів - Григорченка Е.І., Лаченкової О.В.,

при секретарі - Коляда О.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Дніпропетровську цивільну справу

за апеляційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»

на ухвалу Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 11 січня 2011 року

у справі за клопотанням ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт)(Австрія) про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення,

В С Т А Н О В И Л А:

У червні 2010 року до суду звернулось ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт)(Австрія) із клопотанням про надання дозволу та примусове виконання іноземного арбітражного рішення, посилаючись на те, що 25 березня 2010 року одноособовим арбітром п.Єрні Секолец, при Міжнародному арбітражному центрі при Федеральній палаті економіки Австрії було винесено рішення у справі №SCH-5100 за позовом ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт)(Австрія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД»про стягнення суми заборгованості. Оскільки боржник добровільно не виконав зазначене рішення, просив суд постановити ухвалу про надання дозволу на примусове виконання арбітражного рішення від 25 березня 2010 року у справі за позовом ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт) (Австрія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД».

Ухвалою Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 11 січня 2011 року клопотання ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт)(Австрія) - задоволено. Надано дозвіл на

примусове виконання арбітражного рішення від 25 березня 2010 року винесеного одноособовим арбітром п. Єрні Секолец, при Міжнародному арбітражному центрі при Федеральній палаті економіки Австрії по справі №SCH-5100 за позовом ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД», згідно з яким Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД»зобов'язане сплатити ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) наступні суми: суму як ціну товару поставленого згідно із Контрактом №349.249 від 15 грудня 2008 року і Контрактом №349.294 від 15 січня 2009 року; суму як проценти в розмірі 12% від 764.400,00 доларів США нараховані від 17 березня 2009 року до 06 квітня 2009 року; суму як проценти в розмірі 12% від 1,706.880,00 доларів США нараховані від 07 квітня 2009 року до 25 березня 2010 року, 12% від 1,706.880, 00 доларів США від 26 березня 2010 року до дня платежу, арбітражні витрати, а всього 15 699 342 (п'ятнадцять мільйонів шістсот дев'яносто дев'ять тисяч триста сорок дві) грн.; стягнуто з Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД»на користь ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) 60 грн. судових витрат.

В апеляційній скарзі ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»посилається на неправильне застосування судом першої інстанції норм матеріального права та порушення норм процесуального права, в зв'язку з чим ставить питання про скасування судового рішення та постановлення нового про відмову в задоволенні клопотання ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення.

Перевіривши законність та обґрунтованість судового рішення в межах доводів апеляційної скарги та заявлених вимог, колегія суддів приходить до висновку, що апеляційна скарга ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»підлягає задоволенню, а ухвала суду - скасуванню з постановленням нової ухвали в силу [ст. 307 ЦПК України](#) з наступних підстав.

Задовольняючи клопотання ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення, суд першої інстанції виходив з того, що рішення арбітражного суду №SCH-5100 від 25 березня 2010 року за позовом ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД»про стягнення суми заборгованості є остаточним, що вбачається зі змісту самого рішення, сторони, стосовно яких постановлено рішення були належним чином повідомлені про час і місце розгляду справи, заявником надано до клопотання всі передбачені процесуальним законом документи.

Однак, з такими висновками суду та ухваленим у справі судовим рішенням не можна погодитись, оскільки вони не відповідають дійсним обставинам справи, а також нормам матеріального та процесуального права.

Судом встановлено, що арбітражним рішенням від 25 березня 2010 року винесеним одноособовим арбітром п. Єрні Секолец, при Міжнародному арбітражному центрі при Федеральній палаті економіки Австрії по справі №SCH-5100 за позовом ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД»останнє зобов'язане сплатити ВА Інтертрейдинг Акцієнгезеллшафт»(Австрія) наступні суми: суму в розмірі 1.706.880,00 доларів США як ціну товару поставленого згідно із Контрактом №349.249 від 15 грудня 2008 року і Контрактом №349.294 від 15 січня 2009 року; суму в розмірі 5277,50 доларів США як проценти в розмірі 12% від 764.400,00 доларів США нараховані від 17 березня 2009 року до 06 квітня 2009 року; суму в розмірі 198.091,61 доларів США як проценти в розмірі 12% від 1,706.880,00 доларів США нараховані від 07 квітня 2009 року до 25 березня 2010 року, 12% від 1,706.880, 00 доларів США від 26 березня 2010 року до

дня платежу, арбітражні витрати в розмірі 48.394,15 євро (а.с.7-44).

[Статтею 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»](#) передбачено, що арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням цієї статті та статті 36. Ст.36 вказаного Закону та ст.396 [ЦПК України](#) визначають підстави для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, зокрема, якщо сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято.

Відповідно до п. б ч. 1 ст. V Конвенції про визнання та приведення до виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, яка ратифікована Україною 10 жовтня 1960 року та вступила в силу для України 8 січня 1961 року, (далі Конвенція) у визнанні та приведенні до виконання арбітражного рішення може бути відмовлено за проханням тієї сторони, проти якої воно направлено, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де запитується визнання та приведення до виконання докази того, що сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла надати свої пояснення.

У п. 15 [постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 грудня 1999 року № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України»](#) роз'яснено, що коли документ, поданий на підтвердження виклику сторони в судове засідання, не свідчить про те, яким чином та коли їй вручено цей виклик, і вона оспорує даний факт, суд повинен з'ясувати дійсні обставини її виклику на підставі інших поданих сторонами доказів, а в необхідних випадках - запитати із суду, що постановив рішення, й оглянути документи про виклик сторони, встановлені процесуальним законодавством, за яким провадився розгляд справи.

Згідно з Конвенцією у клопотанні про визнання й виконання іноземних арбітражних рішень може бути відмовлено з мотивів неповідомлення про призначення арбітра та про час розгляду справи за умови, що боржник, який звернувся з проханням про таку відмову, подав докази того, що йому належним чином не було повідомлено про призначення арбітра або про арбітражний розгляд чи він не міг подати свої пояснення з інших причин. При з'ясуванні того, чи було зазначене повідомлення здійснено належним чином, суд має виходити з відповідних процедур, які були визначені сторонами в арбітражній угоді чи в арбітражному застереженні або на застосування яких вони при цьому погодились.

Сторони при укладенні контрактів №349.294 та №349.249 погодились, що усі спори, що виникають з контрактів або у зв'язку з їх порушенням, припиненням чи недійсністю будуть остаточно вирішені відповідно до Правил з арбітражу і погоджування Міжнародного арбітражного центру Федеральної палати економіки Австрії у м. Відні (Віденські правила) одним арбітром, призначеним відповідно до цих правил (а.с.47-48,51-52).

Відповідно до п.2 ст.13 Віденських правил «доставки вважаються здійсненими належним чином, якщо вони направлені рекомендованим листом, курерською службою, телефаксом чи іншими способами передачі повідомлень, які забезпечують докази передачі, за тією адресою, яку адресат документу в останній раз письмово зазначив арбітражному суду чи арбітру (колегії

арбітрів) в якості адреси доставки, чи якщо є документ, який повинен бути доставленим, був вручений адресату».

Згідно п.5 ст.27 Віденських правил «арбітражне рішення доставляється сторонам Генеральним секретарем. Для сторін арбитражні рішення набувають сили в момент доставки екземплярів арбитражного рішення. Один екземпляр арбитражного рішення залишається в Секретаріаті арбитражного суду, де також зберігаються документи, які свідчать про доставку».

Заявником в якості доказів доставки ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»повідомлення про призначення арбітра та одержання екземпляру арбитражного рішення надані листи Міжнародного арбитражного центру Федеральної палати економіки Австрії від 29 квітня 2010 року (з додатками, з яких 4 та 5 копії звітів Tracking&Tracing) та від 29 липня 2010 року, в яких зазначено, що лист, яким сторонам було повідомлено про призначення арбітра, був відісланий відповідачеві 3 листопада 2009 року курерською службою доставки DHL та був отриманий Козловою 5 листопада 2009 року о 17:48 в місті Києві, а 25 березня 2010 року арбітр Др.Єрней Секолец прийняв рішення у справі. Це рішення було відіслано відповідачеві 21 квітня 2010 року курерською службою доставки DHL та було отримано Козловою 23 квітня 2009 року о 14:16 в м.Київі (а.с.53-64, 154).

Судова колегія вважає, що вищезазначені копії звітів Tracking&Tracing, які є роздрукованими примірниками веб-сторінок без жодних печаток, підписів тощо, не можуть вважатись письмовими доказами, оскільки вони не є електронними документами у розумінні [Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг»](#), в ст.ст. 5 та 6 якого зазначено, що електронний документ має містити низку обов'язкових реквізитів та електронний підпис, які відсутні на копіях звітів Tracking&Tracing.

Окрім того, в даних звітах зазначено, що повідомлення про призначення арбітра та рішення Міжнародного арбитражного суду від імені відповідача отримала Козлова, яка не працює в ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»з 30 вересня 2009 року (а.с.173), у місті Києві, а не у м.Хмельницькому по вул. Пілотській, 20. В матеріалах справи відсутні відомості про знаходження ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»у місті Києві. Отже, зазначені копії звітів Tracking&Tracing ніяким чином не вказуються на факт отримання ТОВ «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»жореспонденції, направленої арбитражним судом.

За таких обставин, ухвала суду першої інстанції від 11 січня 2011 року не може залишатися в силі і підлягає скасуванню з постановленням нової ухвали про відмову в задоволенні клопотання ВА Інтертрейдинг Акціенгезеллшафт)(Австрія) про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбитражного рішення.

Керуючись ст.ст. [303,307,312,396 ЦПК України](#), колегія суддів

У Х В А Л И Л А:

Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕКРО ПЕТ ЛТД.»задовольнити.

Ухвалу Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 11 січня 2011 року скасувати та постановити нову ухвалу.

Відмовити ВА Інтертрейдинг Акціенгезеллшафт)(Австрія) в задоволенні його клопотання про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбитражного рішення.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення, але може бути оскаржена в касаційному порядку протягом двадцяти днів з цього часу.

Головуючий

Судді